

ГРИГОРСЬКА Н.М., асистент кафедри менеджменту

КОСТЮК А.К., студентка V курсу

Національний технічний університет України «КПІ»

ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ЯК ЕЛЕМЕНТ ЗРОСТАННЯ РІВНЯ ЕКОНОМІЧНОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

В силу постійних змін, які відбуваються на сучасному етапі розвитку економіки, актуалізується вирішення питання забезпечення економічної стійкості підприємств та підвищення ефективності його функціонування. Адже ринкові умови характеризуються високим ступенем нестабільності, динамічності та наявністю жорсткої конкурентної боротьби між його учасниками, внаслідок чого підприємства потрапляють у непередбачувані ситуації.

Під економічною стійкістю підприємств (ЕСП) визначаємо динамічну здатність виробничо-економічної системи забезпечувати стійке зростання індикаторів розвитку відповідно до ринкової, ділової, управлінсько-організаційної та інноваційної складових під впливом екзогенних та ендегенних чинників.

Для переходу на новий режим функціонування підприємств, необхідно внести в систему додаткову енергію і забезпечити зміну структур системи, здатних використовувати введену енергію для створення нової якості [1]. Відповідно виникає потреба у пошуку оптимальних напрямів збільшення рівня ЕСП, одним із яких є переорієнтація виробничо-господарської діяльності підприємств на інноваційний шлях розвитку, оскільки саме впровадження нововведень та активна інноваційна діяльність сприятимуть забезпеченню економічної стійкості, що стане підґрунтям для підвищення його конкурентоспроможності. Тому, дослідження питання інноваційного

розвитку як елементу зростання рівня економічної стійкості підприємств є актуальним і привертає увагу багатьох дослідників.

З метою покращення інноваційної діяльності на підприємствах необхідним є здійснення послідовного курсу дій, зокрема: створення прогресивної організаційної структури з орієнтацією на роботу в ринкових умовах та врахування швидких темпів науково-технічного розвитку; залучення енергійного кадрового потенціалу та керівництва, здатного до сприйнятливості інновацій; забезпечення позитивних фінансових показників та його ділової активності; впровадження конкурентоспроможної техніки та технологій у виробництво з метою покращення якості продукції та стимулювання при цьому до зниження собівартості; повне забезпечення інформацією щодо досягнень науки і техніки. Крім того, необхідним є, перш за все, створення сприятливого інвестиційного клімату з метою залучення іноземного капіталу, збільшення кількості інноваційних пропозицій, стимулювання персоналу до інноваційної діяльності, скорочення циклу розробки та впровадження інновацій, забезпечення ефективності інноваційних робіт тощо.

Для реалізації описаних інноваційних напрямів розвитку, на наш погляд, повинні використовуватися нові підходи до управління ЕСП, серед яких специфічністю і можливістю імплементації у функціонування підприємств виділяється системно-процесний – інтегративний підхід, що ґрунтується на комплексі управлінських принципів, методів, технологій, інструментів, процедур та використанні рекурсивної моделі управління, і забезпечує паритет між функціональними підсистемами підприємств та бізнес-процесами в досягненні економічної стійкості.

Таким чином, розвиток інноваційної діяльності на підприємствах відіграє домінуючу роль у створенні умов його динамічного стійкого розвитку [2], зокрема сприяє забезпеченню конкурентних переваг суб'єкта, уникнення банкрутства, і як наслідок стає основою зростання рівня його економічної стійкості в сучасних умовах невизначеності. Тому

інноваційний розвиток повинен здійснюватися завдяки послідовній реалізації відповідних дій за системно-процесним управлінням [3; 4], що надасть можливість максимізації прибутку підприємств, забезпечення стратегічного інвестування, активізації підприємств на внутрішніх фінансових ринках та виходу на ринок ІРО в майбутній перспективі.

Таким чином, для ефективного функціонування і забезпечення економічної стійкості зростає необхідність використання інноваційних напрямів розвитку, які стають факторами латентного впливу успішної діяльності сучасних підприємств. Відповідно до вищевказаних тверджень, є доцільним застосування системно-процесного підходу до управління, що надає можливість збільшення рівня економічної стійкості.

Література:

1. Семенова Л.М. Качество управления производством с позиций синергетики / Л.М. Семенова, В.Б. Хлебников, Ю.С. Бахрачева, С.В. Семенов // Вестн. Волгогр. гос. ун-та. Сер. 10, Иннов. деят. Вып. – 2012. – № 7. – С. 120-126.
2. Shaun C. Balancing Community Innovation and Enterprise Stability / C. Shaun // Hortonworks – June 6th, 2012 – Режим доступа: <http://hortonworks.com/blog/balancing-community-innovation-and-enterprise-stability/>
3. Григорська Н.М. Концептуальні засади системно-процесного управління економічною стійкістю підприємства за використання інноваційної компоненти / Н.М. Григорська, К.О. Бояринова // Галицький економічний вісник. – Тернопіль, 2012. – № 1 (34). – С. 50-55.
4. Григорська Н.М. Формування концептуального підходу до системно-процесного управління економічною стійкістю підприємства / Н.М. Григорська // Економіка та держава – Київ, 2013 – №8. – С. 118-123.